

Jahkus, ja iljemine oma fää peäl föddides Edessa linna waenlase käest ärra wöttis.

Teised ristiõitjad fogusid kõif Antioohia linna alla kõrre, ja aksid findlat linna kohhe ümber pirama. Tuggewad förged linna mürid ollid sealatse aea sõa kombel wöitmata, sellepärrast püeti ümbet pirates nälja läbbi linna fätte sada. Sedda-wisi, aeg aealt linna al föddides — kust summalgi pool kassu ei töusnud — wiitsid ristiõitjad mittu kuud aega, funni wimaks kibbe pudus neil fätte tulli, sest et eissotsalt kerge meel wägga rohke käega mona warra olli fullutanud. Mona ind töüs vägga sureks; kehwamad püüdsid nahha, pukore ehk veel alwema asjadeaga oma tullist nälga kustutada, ehk surriwad nälga; seitsekümmend tuhhat öbbustest olli agga kaks tuhhat üllejänud, mis veel ei olnud mahha langenud eggia rahvale toiduks sanud. Palju ristiõitjaid langes raske többe fätte ehk surri, teised kelle julgus kolleda ädda läbbi otsa lõppes, lahfusid lagrist ja läksid oma teed; nende võggenejate ulgas leiti sa ristiõido allustaja Peter, sedda teelt finni wöeti ja wää ulka taggasid widi. Siiski jäiwad würstid ning suremad pealikud findiakas ja tahtsid etsani föik rašked waewad kannatada. Neinad saiwad ühhe linnale appi töttawa Turgi wää ülle wöitu ja selle peale laevadega Zemua linast, Italia maalt, mona ja sõa-mehhi endale abbiks, mis nende kustuvat julgust uest pöslema sütitas. Kui fewwade (1098) fätte joudis, lõppetas uus

mona weddu nälga; ja surjad többed aksid sedda-maid lahhaneva. Ügga ümber piratud linna fätte samine wibis pääw pärwalt pikkemale, kuni neile sõnumid todi, et üks Turgi pealik, niimega Korr-hoga, kaksford sadda-tuhhat sõa-meestega linnale appi tulletaas jubba teel piddi ollema. Sellesinatse sõnumi irmu peale olli üks sõa-pealik, krahv Stehwian Blois, oma nelli tuhhat ingelise allamatega ärra läinud, ja ei tulnud enam taggasid. Nüünd, kus ristiõitjat epealikud fibbedas pušis ollid, kartes et fa mõned teised neist aksid lahfuma, olli Boemund ühhe linna oigja pealikuga salla kaupa teinud, et pealik sure makso eest ristiõitjaid ösel fallamahti linna piddi lastma. Sellepärrast, kui sõa-wää pealikud nõuu piddamissel koos ollid, siiles Boemund: "ma tunnen ühhe mehhe waenlaste ulgas, kes linna meie fätte annab, kui temale rohket palka ja mõnda priusi-lubbate, agga Antioohia linna müsle ja mino lastele pärriseks annate." — Ehk kül palju ükemaid selle waste ollid, siiski ei olnud aega pikkemalt nõuu piddada, waid Boemundi tahtmine sai täidetud. Mõnda sündis siis föik-etterägitut kombet möda; ühhel ösel rohis ulk ristiõitjaid föisteddelit möda förgé walli mürki torni otsa, kus üleannetu linna ärraandja, Pürrus nimmi, neid sisse lastis; sisse peasnud ristiõitjad teggid linna wärrawad lahti, et seltsimehhed wäljast sisse peasid, ja linna rahwas näggi teisel ommikul ehmatades, et ristiõitjate wetti-puñased lippud jubba linna müride peal lehvitasid.